

vinde tilstrækkelig Tilslutning for at blive vedtaget.

Der er endnu et Forslag, som jeg vil tillade mig at stille til Lovforslagets senere Behandling her i Thinget. Det er et Forslag om Anvendelsen af et Beløb til Driftsmateriel paa den sjællandske Jernbane. Der blev i Overensstemmelse med det sjællandske Jernbaneselskabs Begjæring af mig ved Sagens 2den Behandling i Folkethinget stillet Forslag om, at der maatte anvendes indtil 1 Million Kroner af Selskabet til Udvikelse af dets Driftsmateriel, og dette Forslag blev vedtaget uden Afstemning, og uden at der reistes nogen Modstand derimod. Til 3die Behandling stilledes derimod et Forslag desangaaende, der dels gik ud paa en Redaktionsændring til dette Forslag og dels paa at gjøre en Tilføielse dertil, som lød saaledes: "— — — ligesom ogsaa i Reglen uden Bidrag fra sin Reservecfond bestofte enhver anden Vedligeholdelse og Formyelse af Banerne med alt deres Tilbehør." Forslaget gik altsaa ud paa, at det sjællandske Jernbaneselskab i Reglen fremtidig uden Bidrag fra sin Reservecfond skulde bestofte enhver anden Vedligeholdelse og Formyelse af Banerne med alt deres Tilbehør. Da Reservecfonden andrager i det Hele 400,000 Rd., tør jeg betragte dette Forlangende som yderst urimeligt. Efter at denne Tilføielse var vedtagen, blev Paragrafen, da der stemtes over denne, forkastet, idet en Del Medlemmer, som iøvrigt stemte imod den berørte Del af Forslaget, stemte imod Paragrafen, da de ikke vilde have den i den Skikkelse, den nu havde faaet. Jeg nævner dette for at vise Sagens Gang i det andet Thing, og jeg maa særlig anbefale det høie Thing at tillade Selskabet af egne Midler at sætte sig i stand til at fyldestgjøre det Formaal, det har stillet sig, nemlig at befordre Publikum og Publikums Gods paa den mest fyldestgjørende Maade paa sine Jernbaner. Det er i dette Øiemed, at Selskabet gjør Udgifter, og det forekommer mig, at da det af mig oprindelig stilledes Forslag ikke berører Statskassen eller medfører Udgifter for den, er dets Forkastelse et Vaand paa Selskabets Ret til at udvide sig indensfor sit Formaal og indenfor rimelige Grændser, som der vistnok er al Grund til ikke at paalægge det. Jeg skal tillade mig at bebude, at jeg til 2den Behandling stillet Forslag i Overensstemmelse med de Bemærkninger, jeg her har tilladt mig at fremsætte.

Brod: Det har været mig en Tilfredsstillelse at høre den ærede Indenrigsministers Fordrag og deraf at erfare, at han i alt Væsentligt stræber efter at bringe Forslaget tilbage til det Standpunkt, det indtog efter det oprindelige Forslag og 2den Behandling i Folkethinget; jeg tror, at man saaledes tør vente at opnaa et brugbart Grundlag, og at der er Grund til at forvente, at de Baner, der findes i det Forslag, som

Regjeringen har indbragt, ogsaa virkelig vilde komme til Udførelse. Jeg maa være fuldkommen enig med den ærede Minister i, at det vistnok i og for sig ikke er heldigt, at der er blevet bragt en Bane i Forslag, som ikke fandtes i Regjeringens Forslag, De tre Baner, der staa anførte i § 1 under Nr. 1, 2 og 4, og som havde Plads i det oprindelige Regjeringsforslag, være naturligvis ikke Jantapibaner. Det var Baner, med Hensyn til hvilke der forelaa Forarbejder, og om hvis Udførelse der havde været ført Underhandlinger med det sjællandske Jernbaneselskab, og om end disse ikke i Et og Alt havde ledet til en endelig Afslutning, stod Sagen dog saaledes, at der var god Udsigt til, at de — det gjælder navnlig den i praktisk Henseende vigtigste af dem, nemlig Havnebanen — endog snart vilde komme til Udførelse. Hørsholmbanen fra Klampenborg, som er den, der er indsat ved Behandlingen i det andet Thing, har oftere været bragt paa Dntale. Der har været gjort Forespørgsler hos det sjællandske Jernbaneselskab, om det maatte være villig til at udføre en saadan Bane. Regjeringen har allerede i Maren 1866—67 havt Tanker om en saadan Banes Udførelse, og rettet Forespørgsel til det sjællandske Jernbaneselskab desangaaende; men Sagen stillede i Bero, fordi Regjeringen selv opgav Planen. Ifjor eller maaste for 1½ Mar siden rettedes der atter Forespørgsel til det sjællandske Jernbaneselskab i denne Henseende; men man kom efter fornyede Underfølgelser til det samme Resultat som i 1866 og 1867, nemlig at en saadan Bane ikke vilde kunne betale sig, og Selskabet indfrænkede sig derfor til at udtale, at det skulde stille sig fuldt velvillig over for dem, der maatte ville udføre denne Bane, men at man ikke selv turde paatage sig Anleget. Med Hensyn til denne Bane staa Sagen altsaa, som den ærede Indenrigsminister meget rigtig bemærkede, saaledes, at der ingen Koncessionsløber er og ingen Anlægger. Det er en Bane, der ret og slet er sat ind i Lovforslaget som et Tilbud. Jeg tror nu, at dette i og for sig er uheldigt; men det forekommer mig ogsaa at være en uheldig Stilling, man saaledes vil indtage lige overfor det sjællandske Jernbaneselskab. Dette har efter alle Forhold og ifølge sin hele Stilling den naturlige Opgave at sørge for, at Sjælland bliver gjenmetsaaren af Jernbaner, hvor der virkelig er Trang til saadanne, og det ligger i Sagens Natur, at dette Selskab ikke kan ønske, at Fremmede skulle trænge sig ind, og at det maa stræbe efter at udelukke Konkurrencen; der er saaledes, hvor der virkelig er tilstrækkelig Anledning til, at en Jernbane anlægges, i og for sig i Selskabets egen Interesse en Garanti for, at en saadan Bane ogsaa vil blive bragt til Udførelse. Denne Garanti forges nu tilmed derved, at dette Selskabs Bestyrelse — og det ikke blot dets umiddelbare Direktion, hvis ene Medlem er valgt af Regjeringen, men Plenarbesty-